

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Guido Confessor. 12. Septembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

peccatis tuis quidquid tibi calamitatis acciderit. Nam ipse sibi parat peccator, quod patitur; nihil itaque de calamitatibus nostris imputare Deo possumus, nos calamitatum nostrarum auctores sumus. Salv.

2. Pœnitentiæ causâ abstinence quantum poteris, licitis voluptatibus: qui Creatorem offendit, indignus est, qui rebus creatis ad delicias utatur. Licitis fruuntur justi delitiis, at pœnitentiam agant peccatores, quibus nimirum ad pœnitentiam vita prerogatur.

3. Ad hæc susceptis ultro laboribus macera corpustuum; ut perceptam indelitiis voluptatem luat. Ita sancti in quorum vita toties mentio fit de vigiliis, jejuniis, ciliciis, verberibus, an credimus iis nos esse nocentes minus? ut illis, sic nobis arcta via ad vitam est. Ne nos ipsi decipiamus, agamus pœnitentiam, ne in eadem crimina relabamur, nam ubi emendatio nulla, ibi pœnitentia necessario vana. Tertull.

S. GUIDO CONFESSOR.

12. Septembris:

Quamdiu sumus in corpore peregrinamur à Domino. 2. Cor. 5.

ETIAM GUIDONEM humili genere natum ad Astra virtus evexit, tutissima eorum scala, qui generosi humi obrepere detrectant. Natalem terram Brabantia dedit. Puer non prius animo hilari esse nunquam potuit, quam aut prece DEO, aut egeno stipem de-

M

disset

diffet, quam ubi non habuit, ipse scilicet
 coëgit, mendicorum mendicabulum. Ado-
 lescens VIRGINIS templo operam suam adi-
 tuus addixit, gnarus cœli portam esse,
 quam curaret. A tam sancto munere cùm
 mercatore persuasus mare conscendisset, &
 ventos & superos adversos sensit, quin remo
 manum tam diu eximere non potuit, quous-
 que hanc redux Virginis aræ supplicem teten-
 dit, manifesto in hujus transfugas exemplo.
 Sanctius postmodum iter instituit, cùm Ro-
 mam & Hierosolymas aliosque Christianis
 vestigiis nobiles locos petiit, septemque
 ipsos annos talem se, quales omnes sumus pe-
 regrinum vendidit. Hinc cum fesso DEUS
 quietem donare vellet, in lectulum deiecit.
 Hoc cùm æger Anderlaci decumberet, co-
 lumba è cœlo multo lumine corusca advo-
 lavit, simul vox audita est, quæ *ad coronam Di-*
lectum invitavit. Enimverò lubens paruit.
 Orbe scilicet pererrato, restabat ut astra vi-
 feret, quam viam an illi Juvenes insistant, qui
 Gallias nunc & Italias petunt, tibi qui
 hæc legis, Judicium esto. *Ex Surio.*

MEDITATIO

Quomodo in hac vita peregrinan-
dum ad cœlum.

1. **U**T imiteris S. Guidonem Peregrinantem in terris, moveare ad instar Circini qui non movetur in orbem, nisi ad voluntatem illius qui gerit in manu. Ita voluntas hominis Christiani omnes motus suos conformet voluntati divinæ, dicat in omnibus: *non mea sed tua voluntas fiat.* Sicut circinus fixo uno pede immobiliter in centro, altero circumeundo perficit orbem, ita tu extende te ad curas & negotia vitæ tuæ, corpore per varias occupationes, vagando, sed animo semper Deo, insistens. Nam Christus ipse dicit. *Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum,* Joh. 15.

2. Imitare in peregrinatione hujus vitæ evagationes prædabundæ per prata, & hortos apiculæ, quæ non redit in alveare nisi onusta. Ita quotidie aliquid boni collige & reconde pro æternitate felice tibi præparandâ. *Charitas* inquit S. Chrysoft. hom. 33 Epist. 1. ad Cor. *Veluti frugi quadam apicula, bona omnia undiq; collecta, in amantis animam importat.* Quomodo colligis quotidie?

3. Imitare motum navis. Ita innitere fluxis, ut obtineas portum. Vela semper pande in altum spe gratiæ. Fortiter obnitere fluctibus fortunæ adversæ, quos superabis efficaciam gratiæ. Secundo cursu utere cum moderatione, ne te præcipitem rapiat fortuna. Tuorum consiliorum gubernatrix sit mens divina.

S. A M A T U S A B B A S.

13 Septembris.

M 2

Qui